

той захваналъ да ги хули и заявилъ, че билъ опълномощенъ отъ три комитета (Букурещъ, Браила и Галацъ) „да разгледа“ въ Бѣлградъ работитѣ на Раковски и да се увѣри, дали „това нѣщо съ правителствена ржка се върши“. Накрай, отъ името на Раковски се съобщава на браилчани: „Наша работа е съзрѣла до най-пъленъ степенъ, тя не може се върне никакъ назадъ макаръ и да струпаш сичкити фуріи и дѣволи на свѣта да я развалятъ“. Затова браилчани трѣбвало да изпратятъ въ Бѣлградъ единъ „честенъ и искренъ бѣлгаринъ“, съ необходимитѣ срѣдства за издръжка на толкова хора. Въ Бѣлградъ били накарали Селимински, макаръ да знали „всичкото му коварство“, да поиска телеграфически срѣдства отъ Браила за тази цель, но той отклонилъ да стори това самъ и имъ поръчалъ да тѣлеграфиратъ тѣ отъ негово име — отъ името на Хаджи Йорданъ Селимински. Обаче, още сѫщата вечеръ той побѣгналъ!

Това подробно писмо, запазено въ архива на Раковски, хвърля непозната досега свѣтлина не само върху единъ важенъ моментъ отъ историята на бѣлгарското политическо движение въ 60-тѣ години, именно опита на Раковски да подготви чрезъ срѣбъско съдействие едно мощно възстание въ Бѣлгария, но и върху поведението на Селимински, тѣй едностранично представено отъ Касабова. Тъкмо по това време — краятъ на 1861 и началото на 1862 г. — Раковски чертае своя „Планъ за освобождение на Бѣлгария“, който започва съ думитѣ: „Народный духъ на всѣкѫде е приготвенъ за въстание противъ Турковъ. На това ся одавно работило, а особито тая послѣднѣ годинѣ“. И все тогава (срѣдата на 1862 г.) Раковски пише проекта си за Позивъ къмъ бѣлгарския народъ, който започва съ думитѣ: „Время дойде вѣкъ и ные да съкрушимъ тяшкото иго на нашите мѫжители невѣрни турци!... По-добрѣ, братя, една сладка маломинутна за свобода смърть, а нѣ дълговѣченъ робски животъ“... Селимински не сподѣля тая екзальтация и не е готовъ да съчувствува на Раковски въ такова — не трудно, а безумно споредъ него — дѣло. Вѣренъ на идеята си да се насърдчава културниятъ подиемъ, не и революционната пропаганда, щомъ тя може да доведе само до плачевенъ резултатъ — до едно ново разорение на Бѣлгария, той ще попадне въ остъръ конфликтъ